پوهاند محمد بشیر دودیال ۲۰۲۱/۱۱/۱٤

ګنهکاره لوبه

(لنډه کیسه)

زوروره ګرمي ده. د ونو خاښونه د تاوده لمر له لاسه ښکته ځوړند دي. دکلي د خوا د ځړي غونډۍ له اړخ ځخه توده توده وږمه په دې خوا راچلیږي. هلته یوه پېشو د دیوال یخ سیوري ته دلمر له وېرې غځیدلې ده. د چنچنو نوي الوتلي بچیان له یوه ښاخ څخه بل ته الوځي، چرګانو وزرونه سره لیرې او ځوړند نیولي، د کوم یخ سیوري په لټه کې دي. په هوا کې یو ګرد شانته ښکاري چې د کلي پر سر توله فضا یې خړه اړولې...

د کلي سپیره کورونه او ختین دیوالونه د لالهاندو ورځو داغونه په زړه زړه لري: یو دیوال نړیدلی، دبل کور څېره لکه د مرغانو توپان وهلي ځاله، په بل انګړ کې نیم سوځیدلې یوزي، په بل کورکي دځاړویو د تلو پړي هره خوا پراته دي خو ځاروی نشته، د بلې کلا مخي ته د ماتو شویو کټونو بوڼ لکه د مرغیو لپاره د اېښودل شوی لومې په شان جړ پروت دی... دکلي- کور کوڅو کی د کلیوالو تګ – راتګ او لرې- برې ډیر لږ دی، دتیرې شپې د الوتکو غږ اوس هم د ویریدلو کلیوالو په غوږو کې دی، یواځې د کوم یوه کور له ټیټ دیوال څخه یوه نیمه ښځه چې سرتر پښو یې توري جامې اغوستي ، ښکاره شي، یا یو نیم بوډا چې پرته له پرله پسي ټوخي بل څه نه تری اوریدل کیږی.

بل کورکي یوه بوډۍ ادې چې له لاسه یې نه کیږي چې له ګړي څخه لږ اوبه راواخلی او تنده پرې ماته کړي، شاوخوا سترګي غړوي چې خپل کوچنی لمسی وګوري او ورته غږ کړي، خو دهغي لمسی لکه چې د تل لپاره ورڅخه مرور شوی وي...

زه خپل څادر پر سر راسموم چې زما پر مخ نور هم سیوری شي او د ویالي په غاړه غاړه ښکته خواته تاویږم. اوبه په دمه او ورو رواني دي. د ویالي منځ کې د اوبو پر مخ د ویالي د دوو غاړو د ونو ښاخونه اوچته ښکاري. لږ ښکته د څو ماشومانو غږزوږ دی. دماشومانو غږ راباندې ډیری ښه لګیږی. دا هغه یواځینی غږونه دی چې په کلي کې یې لاهم د ژوند نښي بللای شم. هغوی د ویالي پر غاړه په خارو کې لوبې کوي. خپله لاره لنډوم او وار په وار ماشومانو ته ورنږدې کیږم. هغوی څو تنه سره ټول دي او د ویالي غاړه یې نیولي؛ پښې ابله، ببر او خیرن سرونه، خلاصې تنۍ او په خیرو او سپیرو خارو لړلي لمنې، شلیدلي لستوڼي، تر بیډیو پورې په ختو او خاورو سپیرې پښې، پرسېدلي ګیډې، نري او ډنګر لاسونه او لینګي، ژیړ رنګونه او الوتي بڼې... د یوه په زړه دپلار د وروستیو سلګیو داغ، دبل په سترګو کې دمشر ورور په وینو کې د لژند وجود تصویر چې تر اوسه لا همداسي ثبت دی. دبل په غوږ کې د هغوی د کور د ټولو تورسرو ژړا او انګولاوې چې همداسي به د ژوند ترپایه دده په غوږو کې په انګازو پاتي وي. د بل په ذهن کې دهغو کسانو تت انځور چې د خپلو واسکټونو له پاسه یې ګردنی تړلي او ټوپک یې په اوږو ور...

او په دې کې زما سترګې د هغي کامرې په شان چې د یوه دقیق تصویر اخیستو ته فوکس شوی وي، د ماشومانو لوبو ته ځیر کیږي؛ له هیبت او ویرې ځای پرځای ودریږم. دزوبون وهلو په شان هک پک بې خوځیدو!

- هی خدایه ! دا څه لوبه ده؟ دا څه ګنهکاره لوبه...!؟

لطفاً مقالات خود را به این آدرس ارسال بدارید | مهرباني وکړئ خپلې مقالې دې آدرس ته ولیږئ: info@arianafghanistan.com

ماشومان په لوبو اخته دي. هغوی د ویالې پر غاړه په خپلو کوچنیو لاسونو یوه لپه قدرې خاورې د یوې پولې په شان غونډۍ کړي او په دوو سروکې یې ورته پلنې کوچنۍ تیږی ایښي، هر ماشوم دا ډول لس لس، شل شل ځایه دا ډول خاورې ټولې کړي او په دوو سرو کې یې ورته کوچنۍ پلنې تیږې درولي. یوه نیم بیا د هریوه څخه کوچنۍ کوچنۍ تیږې چاپیر کړي دي، بل ماشوم ورته څو واړه واړه لرګي درولي او وړې رنګه ټوټې یې ځوړندې کړي دی، ماشومان لګیا دي کوچني کوچني قبرونه جوړوی، زما سترګې د ویالې تر غاړی یوه د لوبو هدیره ګوري ... بل ماشوم لګیا دی یوه اوچته نرۍ لښته یې درولی چې شین بیرغ او سور بیرغ لري. د ده په فکر دا به د ټولې هدیرې زیارت وي!

بل یو دوه قبرونه خوا پرخوا جوړوي... ماشومان لګیا دي، زه له خپګان او ویرې ریږدم، زړه مې ډوپکی وهي...

ماشومانو د لویې ونې تر سیوری لاندې د ویالې غاړه په خپلو کوچنیو جندۍ لرونکو لکړو ډکه کړی، د یوه ماشوم معصومو سترګو ته ګورم؛ لکه چې ورڅخه پوښتم:

- ولې په خپلو معصومو لاسونو داسې ...؟

فکر کوم چې ځواب راکوي :

- ته خو زموږ دکلی خوا کې د غونډۍ لمنه وګوره کنه!

د بل یوه له سترګو څخه پوښتم :

- ته هم په همدې لوبو لګیا یې؟

زموږ د کلی سپین ږیرو همداسې جوړول !

... او ما په خپلو سترګو لیدل چې معصومو کوچنیو لاسونو یوه (ګنهکاره لوبه) کوله. د کلي سپیرو، بربنډو، په نس وږیو، ګرمی وهلو، پښې ابلو ماشومانو یوه ګنهکاره لوبه زده کړې وه.

پر ما باندې یو هیبت او ویرې وزرونه غوړولي وو، ځان مې نشو خوځولای، زړه مې و چې له ویرې او خپګانه نارې ووهم . زړه مې درزا کوله او پر ما باندې یو شوم (سام) خور شوی و.

برای مطالب دیگر پوهاند محمد بشیر دودیال روی عکس کلیک کنید

لطفاً مقالات خود را به این آدرس ارسال بدارید | مهرباني وکړئ خپلې مقالې دې آدرس ته ولیږئ: info@arianafghanistan.com